

fyndelig vidt med. Det er ikke andet, end hvad der er rent naturligt. Det ærede Medlem anførte dernæst nogle Eksempler eller rettere, det var kun et enkelt af Mindretallets Forslag, som han søgte at begrunde, nemlig det, der angaar Vedligeholdelse af Bygninger paa Orlogsværftet. Ja, Flertallet har jo været fuldstændig villigt til at indrømme, at Udgiften dertil er for høj. Derfor har det ogsaa foreslaaet den nedsat med 20,000 Kr., hvilket er omtrent 10 pCt. Det er en ikke ganske ringe Nedsættelse. Det ærede Medlem fremdrog enkelte Tilfælde, rene Smaating, der tilsammen beløbe sig til en 5—6,000 Kr. Ja vel, det have vi ogsaa lagt Mærke til, og det er en af Grundene til, at vi have foreslaaet Bevillingen nedsat med 20,000 Kr. Men det forekommer mig, at det ærede Medlems og Mindretallets Fremgangsmaade her har været højt mærkværdig. Man skulde jo virkelig tro, men jeg tør ikke paatage mig at sige noget bestemt derom, at det er de ærede Medlemmer langt mere om en Demonstration at gøre end om at naa et Resultat, thi de kunne ikke være ubekendte med, at ved den Fremgangsmaade, de have fulgt, kan man i disse Sager ikke naa noget Resultat. Hvis dette havde været deres Duffe, og hvis de havde forstået at vælge de rette Midler, saa havde de optaget denne Konto til Underfølgelse i Enkeltheder og paavist Punkt for Punkt, hvor Besparelser skulle ske. Dertil siger det ærede Medlem, at det have de ikke Forstand paa, men saa maatte de i alt Fald have forsøgt at opstille, hvad det var, der stødte dem, for at saa en Forhandling med Ministeren, en Erklæring fra ham og hans sagkyndige om, hvorledes det forholder sig med disse Ting. Saaledes gøre vi med alle andre Ting paa Finansloven, som vi ikke selv tro at kunne have en Mening om. Vi søge at finde enkelte Punkter, hvor Nedsættelse kan ske, og konferere saa med Ministeren for at se, om de Indbendinger, der komme fra vedkommende sagkyndige imod saadanne Nedsættelsesforslag, kunne betragtes som holdbare eller ikke. Saaledes skulde Mindretallet have gjort her, saa havde det stillet sig paa en Maade, som det kunde forsvare over for Ministeren, over for dette Ting og over for det andet Ting. Nu have de kun gjort et Slag i Luften. Dertil har det ærede Medlem ikke andet at sige, end at det er ønskeligt at saa denne Konto nedsat, thi vi skulle ned med de militære Udgifter. Men naar man ikke kan sige, hvorledes det bør ske paa de enkelte Punkter, saa kommer man ingen Vej. Det ærede Medlem maa vide lige saa godt som jeg, at det er altid van-

ffeligt at saa en Bevilling ned under, hvad der er blevet bevilget det foregaaende Aar. Naar man holder sig til status quo, staar man nogenlunde stærkt, men vil man have Bevillingerne ned under, hvad Lovgivningsmagten har erkendt at være nødvendig i foregaaende Aar, saa maa man virkelig kunne anføre ret gode og gyldige Grunde og gaa i Enkeltheder. Vi ere lige saa villige som det ærede Medlem til at optage en Detailkritik af Bærstkontoen, og jeg for mit Vedkommende tror, at den trænger dertil, og skal med Fornøjelse være med til at arbejde for at saa saadanne Nedsættelser her. Men Slag i Luften betaffer jeg mig for her saa vel som ellers.

Saa er der Fyr- og Bagerstibet. Derom udtalte det ærede Medlem sig med en overordentlig Barme, saa at man kunde tro, at nu var det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) sikker paa Sejr, men jeg haaber, det ærede Medlem har ikke taget fejl af Stillingen. Det ærede Medlem ved, at faktisk nægter Mindretallet dette Fyr- og Bagerstib, lige saavel som vi nægte det, idet det stiller det op under en Betingelse, som det ved, ikke kan gennemføres. Jeg gad vide, hvilke Midler, det ærede Mindretal har til at tvinge mod, hvad der har været Praksis saa langt tilbage i Tiden, som nogen af os kan huske, et civilt Skibsbygningsforetagende ind paa den militære Konto mod Ministerens bestemte Protest. Vi savne fuldstændig konstitutionelle Midler til at gøre det. Derfor er det ærede Mindretals Stilling i Realiteten ligesom vor, idet det stiller en Betingelse, der umuliggør, at Tingene kunne komme i Stand. Jeg nægter ogsaa, at der er den Modsigelse, som det ærede Medlem fremhævede, i min Stilling i Aar og i Fjor. Jeg sagde i min første Motivering, at der til en vis Grad er Trang til et saadant Skib. Jeg tror, at Forholdene i Tidens Løb ville udvikle sig saaledes, at de nuværende Fyrstibe blive ude af Stand til at løse denne Opgave, hvad de allerede nu til Dels ere. Men det er ikke det eneste Tilfælde paa Finansloven, hvor vi indrømme, at der kunde være Rimelighed for at give en Bevilling, og at der er Trang til den, men hvor Bevillingens Størrelse holder os tilbage, naar det ikke med Føje kan siges, at den er paatrængende nødvendig. Der er nemlig Forstel mellem Trang, Rimelighed og paatrængende Nødvendighed. En saadan Nødvendighed er ikke til Stede her, og derfor mene vi at kunne nægte Bevillingen, skønt jeg for mit Vedkommende formener, at vi en Gang maa komme ind derpaa. Naar vi da beslutte os til at gaa ind paa det,